

Dr. Vytautė Markeliūnienė

Muzikologė, humanitarinių mokslų daktarė. Lietuvos kultūros tyrimų instituto mokslo darbuotoja, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Muzikos istorijos katedros docentė. Tarptautinio Th. Manno kultūros centro kuratoriumo narė, Th. Manno festivalio muzikinės programos sudarytoja. Publikuoja straipsnius Lietuvos mokslo ir kultūros spaudoje, dalyvauja nacionalinėse ir užsienio konferencijose. Knygų „Izidorius Vasyliūnas. Gyvenimas, veikla, straipsniai, laiškai“ (2006; apdovanota 2006 m. geriausių muzikologijos darbų konkurso laureatės diplomu), „Jonas Nabažas. Dienoraščiai 1922–1945“ (2007) autorė ir sudarytoja.

Iš muzikologės Onos Narbutienės korespondencijos. Kompozitoriaus Jeronimo Kačinsko laiškai

Šią temą pasirinkti paskatino keletas priežasčių. Pirmiausia, tai pastarųjų metų galimybė tyrinėti muzikologės O. Narbutienės (1930 – 2007) asmeninį archyvą, jame randant įvairialypių jos ir kai kurių mūsų muzikinės bendruomenės narių bičiulystės ženklų. Tai itin šilti, bet ir dalykiški O. Narbutienės gautieji laiškai, savo turiniu liudijantys ir abipusę korespondencijos apykaitą, tarpusavio pasitikėjimą, žmogišką ryšį. Šios muzikologės dalykiniai interesai, - rašant knygas, straipsnius, vedant kūrybos vakarus, - neretai peraugdavo į nuoširdų santykį su jų herojais. Be to, O. Narbutienė mėgo ir iki gyvenimo pabaigos susirašinėjo ir viską rašė ranka. Taip susiklostė, kad vienos paskutiniųjų O. Narbutienės muzikologinių publikacijų buvo skirtos tarpukario avangardo atstovui, JAV gyvenančiam J. Kačinskui (1907 – 2005), jo šimtmečiui. 2007 m. pavasarį išspausdinti du jos straipsniai laikraštyje „7 meno dienos“, žurnale „Bravissimo“. Parengtos ir tezės pranešimui, planuotam 40-ojoje Baltijos muzikologų konferencijoje „Muzika ir GENIUS LOCI: poetika ir politika“ (2007 m. spalio 17–20 d.). Pranešimo pavadinimas – „Du lietuvių muzikos vienišiai“ (J. Kačinsko ir J. Nabažo 100-ečiui). Savo asmeniniame archyve, kuriam taikė griežtą atranką (nekaupė nieko, jos požiūriu, nereikalingo), O. Narbutienė išsaugojo pluoštą J. Kačinsko jai rašytų laiškų - nuo 1991 m. iki kompozitoriaus mirties. Šie laiškai sukuria tam tikrą mikroistoriją, mikrosiužetą, kurių išskleidimas, apžvalga ir analizė žmogiškąja dimensija galėtų papildyti kompozitoriaus J. Kačinsko gyvenimo ir kūrybos tyrinėjimus.

From the correspondence of the musicologist Ona Narbutienė. Letters by the composer Jeronimas Kačinskas

The theme was chosen for a number of reasons. Firstly, the recent investigation of the personal archive of the musicologist Ona Narbutienė (1930 – 2007) led to a variety of discoveries of the communication maintained between Narbutienė and some of the prominent figures of Lithuanian musical community. The letters received by Narbutienė, both warm and matter-of-fact in their nature, witness regular exchange of correspondence, mutual trust and genuine human relationship. Moreover, professional interests of Narbutienė, extending from writing books and articles to hosting of musical evenings, frequently grew into cordial relationship with their heroes. Coincidentally, some of the last publications by Narbutienė were dedicated to the composer representing the interwar avant-garde Jeronimas Kačinskas (1907 – 2005) to commemorate the centenary from his birth in 2007; these were as follows: two articles in the weekly paper *7 meno dienos* and the magazine *Bravissimo*; the annotation prepared for the presentation at the 40th Conference of the Baltic Musicologists “Music and GENIUS LOCI: poetics and policy” (October 17 – 20 2007) under the title ‘Two loners of Lithuanian music’ (to mark the centenary of J. Kačinskas and Jonas Nabažas). In her personal archive, maintained with strict selection, Narbutienė preserved quite a few of the letters received from Kačinskas from 1991 till his death. These letters seem to disclose a series of micro stories, the review and analysis of which could add a significant dimension of human perspective to the investigation into the life and creative work of Kačinskas.